

Sygn. akt V KO 61/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

SSN Roman Sądej

w sprawie **W. P.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 177 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 sierpnia 2013 roku

wniosku Sądu Rejonowego w K. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu
równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k.

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w K. – jako właściwego miejscowo i rzeczowo -
wpłynął akt oskarżenia przeciwko W. P. oskarżonemu o popełnienie przestępstwa z
art. 177 § 2 k.k.

Postanowieniem z dnia 1 lipca 2013 r. Sąd ten wystąpił w trybie art. 37 k.p.k.
do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie niniejszej sprawy innemu sądowi
równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Na uzasadnienie
wskazał, iż aktualny stan zdrowia oskarżonego jest zły, nie rokuje poprawy i
stanowi przeszkodę do brania przez niego udziału w czynnościach procesowych
poza miejscem zamieszkania. W przekonaniu tego Sądu przekazanie sprawy do
rozpoznania sądowi rejonowemu właściwemu według miejsca zamieszkania

oskarżonego umożliwi przeprowadzenie postępowania, przy czym wskazano, że jest to Sąd Rejonowy w P.

Rozpoznając przedmiotowy wniosek Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w K. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie, o ile postuluje przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi.

Należy podkreślić, iż kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości” uzasadniające skorzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie art. 37 k.p.k. przejawia się nie tylko w realnym zagrożeniu obiektywizmu w orzekaniu w zakresie odpowiedzialności karnej, lecz także w sytuacji wystąpienia rzeczywistych i poważnych utrudnień w sprawnym i szybkim przeprowadzeniu postępowania sądowego.

W realiach przedmiotowej sprawy przesłanka ta zachodzi w sposób oczywisty. W interesie dobra wymiaru sprawiedliwości leży dopuszczenie odstępstwa od zasad wyznaczających właściwość sądu również wtedy, gdy odstępstwo to doprowadzi do usunięcia szczególnej sytuacji, która z powodu choroby oskarżonego stanowi przeszkodę do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Bez wątplenia dobrem wymiaru sprawiedliwości w ujęciu art. 37 k.p.k. jest także potrzeba skutecznego zapewnienia przeprowadzenia procesu, co byłoby mało realne, bądź zupełnie niemożliwe bez odejścia od zasady właściwości miejscowej sądu. Dotyczy to również sytuacji, gdy stan zdrowia oskarżonego wyklucza jego stawiennictwo w sądzie właściwym miejscowo, z uwagi na odległość od miejsca zamieszkania (por.: postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 lipca 2011 roku, III KO 51/11, Lex Nr 860626, z dnia 26 stycznia 2005 roku, III KO 48/04, OSNKW 2005, z. 2, poz. 23). W toku postępowania oskarżony P. został poddany badaniom lekarskim przez biegłych z Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej w P. na okoliczność, czy w aktualnym stanie zdrowia może brać udział w procesie karnym. Biegli rozpoznali u oskarżonego aktywną chorobę nowotworową i stwierdzili, że stan zdrowia W. P. jest zły i nie rokuje w chwili obecnej istotnej poprawy. Jednocześnie biegli wykluczyli, by oskarżony mógł brać udział w czynnościach procesowych poza miejscem zamieszkania (opinia, k. 207 – 209 akt sprawy). Z

analizy tej opinii wynika zarazem, iż oskarżony może uczestniczyć w postępowaniu, lecz przed organem procesowym w miejscu zamieszkania. Taki też wniosek złożył w dniu 29 maja 2013 roku obrońca oskarżonego, proponując przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania sądowi właściwemu dla miejsca zamieszkania oskarżonego, właśnie z uwagi na jego stan zdrowia (k. 258 – 259).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy uznał, że tylko przekazanie sprawy do prowadzenia innemu równorzędnemu sądowi zapewni skutecznie udział oskarżonego w postępowaniu sądowym i przeprowadzenie sprawy bez dalszej zwłoki.

Z tych też powodów Sąd Najwyższy podzielił co do zasady argumenty wniosku Sądu Rejonowego w K. Przekazał jednak przedmiotową sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P., gdyż ten Sąd jest właściwy miejscowo dla miejscowości P., w której mieszka oskarżony, a nie Sąd Rejonowy w P.